

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **A. H.**, narozen x
bytem x
v řízení zastoupeného advokátem Mgr. Janem Boučkem,
sídlo Praha 1, Opatovická 1659/4

proti
žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**
se sídlem Praha 1, Jungmannova 35/29,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá ochrany před nezákonným zásahem a žádá, aby soud určil, že kontrola provedená vůči žalobci Magistrátem hl. m. Prahy, Odborem dopravních agend, která byla zahájena dne 3.7.2017

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

v 19:10 hodin, v místě: Havelská – Hooters, Praha 1 a ukončená posledním kontrolním úkonem dne 31.7.2017, a kterou formálně provedl Mgr. L. F. při výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě, přičemž byl o výsledku kontroly vypracován Protokol o kontrole č. T/20170703/1/Fk ze dne 31.7.2017, byla nezákonná. Žalobce odkazuje na znění zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ze kterého dovozuje, že kontrolní řád dává pravomoc k provádění kontrol pouze kontrolním orgánům a nikomu jinému. Kontrolu může provádět pouze fyzická osoba, kterou k tomu kontrolní orgán pověřil (kontrolující, a to za přesně daných zákonných podmínek. Kontrolní orgán může k účasti na kontrole v zájmu dosažení jejího účelu přizvat fyzickou osobu za stanovených podmínek. Zdůrazňuje, že v případě kontroly žalobce neprováděl kontrolu v celém rozsahu kontrolující, ale přizvané osoby, které prováděly kontrolní nákup a kontrolu vybavení vozidla. Tyto úkony podle žalobce ale mohou vykonávat pouze kontrolující osoby, respektive kontrolní orgán. V projednávané věci byla kontrola žalobce zahájena nástupem cestujících přizvaných osob. Tyto osoby provedly kontrolní nákup (tedy zaplatily jízdné přes aplikaci v telefonu), ale v průběhu kontrolního úkonu také zjišťovaly, zda vozidlo žalobce splňuje podmínky nutné k označování a vybavení vozidel taxislužby. Vyjádřil přesvědčení, že přizvané osoby se mohou účastnit kontrolního úkonu pouze za účasti kontrolující osoby, jinak tomu být nemůže. Nemohou samostatně vykonávat kontrolní úkon. Dále žalobce uvedl, že se mu při kontrole přizvané osoby neprokázaly žádným zákonným způsobem. Má za to, že přizvané osoby neměly žádné konkrétní pověření k přizvání ke konkrétní kontrole žalobce.

2. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě poukázal na to, že kontrola byla zahájena a provedena v souladu s kontrolním řádem a měla by být označena jako zákonná. Samotný výkon kontroly provedl kontrolní pracovník: Mgr. L. F., u kontroly byl přítomen také kontrolní pracovník Ing. O. N. a hlídka PČR – Dopravní inspektorát Praha 4. Kontrolní jízdu vykonaly přizvané osoby K. N., O. T. a J. D. Kontrola probíhala v souladu s kontrolním řádem. Byla zahájena kontrolní jízdou dle § 5 odst. 2 písm. c). Poté, co byla kontrolní jízda uskutečněna, bylo řidiči předloženo pověření ke kontrole ze strany kontrolního pracovníka a bylo mu sděleno, že s dopravcem byla zahájena kontrola. Poukázal na to, že ustanovení § 6 odst. 1 umožňuje k účasti na kontrole v zájmu dosažení jejího účelu přizvat fyzickou osobu. Přizvané osoby měly vystaveno pověření přizvané osoby a byly též poučeny o svých právech a povinnostech, což vyplývá ze správního spisu. Přizvané osoby byly přizvány z důvodu potřebné anonymity, neboť nejsou tak známé jako samotný kontrolní pracovník, čímž se minimalizovalo riziko případného odhalení. Přizvaná osoba provádí pouze kontrolní jízdu, sepíše záznam z kontrolní jízdy a informace pak předá kontrolnímu pracovníkovi, který je na místě kontroly a všechny povinnosti dopravce/řidiče také sám zkontroluje (zda je vozidlo řádně označeno, zda je řádně vybaveno veškerým požadovanými doklady, sestavou taxametrem atd.). Možnost využívání přizvaných osob přímo připouští kontrolní řád. Podstatou kontrolní činnosti v režimu kontrolního řádu je zdokumentovat naprosto standardní chování kontrolované osoby.
3. K náležitostem pověření ke kontrole uvedl, že přizvané osoby jsou přizvány kontrolním orgánem za zcela jasným účelem, tedy provedení kontrolní jízdy. Výkon státního odborného dozoru v silniční dopravě neumožňuje pověřit přizvané osoby ke konkrétní kontrole s konkrétním dopravcem ještě před započítáním konkrétní jízdy, neboť v době kontrolní jízdy není dopravce ve většině případů ještě vůbec znám. Teprve v cílovém místě během kontroly kontrolním pracovníkem se kontrolní orgán doví, na základě

předložených dokladů a lustrací, jméno řidiče a dopravce. Proto je pověření přízvaných osob ohraničeno pouze časem, místem a účelem, nikoli pak jednotlivým dopravcem/kontrolovanou osobou.

4. K nepředložení pověření přízvaných osob na místě kontroly v cílovém místě pak kontrolní orgán uvádí, že dle § 6 odst. 3 kontrolního řádu se práva a povinnosti kontrolované osoby a povinné osoby vůči přízvané osobě řídí přiměřeně ustanoveními kontrolního řádu o právech a povinnostech kontrolované osoby a povinné osoby vůči kontrolujícímu. Přízvané osoby nemají proto povinnost, tak jak ji má kontrolní pracovník, automaticky bez vyzvání doložit kontrolované nebo povinné osobě pověření ke kontrole. V souladu s § 10 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu není povinnost předkládat pověření automaticky bez vyzvání, ale teprve až ve chvíli, kdy o to kontrolovaná nebo povinná osoba výslovně požádá. Během kontroly v cílovém místě řidič A. H. žádnou takovou žádost nesdělil a přízvané osoby tedy neměly povinnost své pověření předkládat.
5. Ve správním spise se nachází pověření přízvané osoby, a to pro O. J., J. D. a K. N., všichni jsou zaměstnanci hl. m. Prahy. Oprávnění je vymezeno tak, že přízvaná osoba je oprávněna provádět kontrolní jízdy vozidly taxislužby, v rámci kterých bude sledovat plnění zákonných povinností řidiče vozidla taxislužby. Jedná se zejména o zaznamenání místa a času zahájení a ukončení přepravy, identifikaci vozidla, dopravce a řidiče, umístění taxamtru a jeho funkčnost v průběhu jízdy, okolnosti a způsob požadavku na úhradu jízdného, o skutečně uhrazené částce a dokladu o výši jízdného. Ve spise se dále nachází protokol o kontrole, ze kterého je patrné, že kontrolující osobou byl Mgr. L. F., i to, že k provedení kontrolní jízdy byly přízvány osoby K. N., O. T. a J. D. Během kontroly byla přítomna hlídka PČR – DI Praha IV, pracovník MHMP – Ing. N. Ve spise se dále nachází záznamy z kontrolní jízdy sepsané přízvanými osobami. Dne 31.7.2017 byl žalobci zaslán k seznámení protokol pořízený při kontrole. Dne 22.8.2017 podal žalobce námitky proti tomuto protokolu, se kterými se vypořádal žalovaný v dopise ze dne 19.9.2017.
6. Městský soud v Praze vycházel při posouzení důvodnosti podané žaloby z pojmového vymezení nezákonného zásahu obsaženého v § 82 zákona č. 150/2002 Sb. – soudního řádu správního v platném znění (dále jen s.ř.s.), podle kterého každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
7. Z podané žaloby je patrné, že žalobce nezákonný zásah spatřuje v zahájení a provedení kontroly zahájené dne 3.7.2017 v 19:10 hod, a ukončené posledním kontrolním úkonem dne 31.7.2017.
8. Při tvrzení o nezákonnosti provedené kontroly vycházel žalobce z přesvědčení, že kontrolu může provádět pouze fyzická osoba, kterou k tomu kontrolní orgán pověřil (kontrolující). Nezákonnost spatřuje v tom, že kontrolující neprováděl kontrolu v celém rozsahu, ale kontrola, resp. její důležitá část, byla prováděna přízvanými osobami.
9. Účast přízvaných osob na kontrole upravuje § 6 odst. 1 kontrolního řádu, podle kterého může kontrolní orgán k účasti na kontrole v zájmu dosažení jejího účelu přízvat fyzickou osobu. Kontrolní orgán vystaví přízvané osobě pověření a poučí přízvanou osobu o jejích právech a povinnostech při účasti na kontrole. Práva a povinnosti kontrolované osoby a

povinné osoby vůči přizvané osobě se řídí přiměřeně ustanoveními tohoto zákona o právech a povinnostech kontrolované osoby a povinné osoby vůči kontrolujícímu.

10. V projednávané věci byly pověřené osoby výslovně pověřeny ke konkrétním činnostem prováděným při kontrole, tedy k provedení kontrolní jízdy s tím, že účelem tohoto pověření bylo zajištění objektivních výsledků, čehož může být dosaženo pouze tehdy, je-li minimalizováno riziko manipulace s objektem kontroly, což znamená, že řidič by neměl vědět, že právě přepravuje kontrolní pracovníky a že probíhá kontrolní jízda. K využití osob, které nejsou kontrolujícími osobami, se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2.11.2005, č.j. 2 Afs 104/2005-81, ve kterém uvedl, že *obzvláště efektivní kontrolu a případný následný postih nezákonného jednání lze provést právě s pomocí osob budících dojem cizinců nebo nejlépe s pomocí cizinců samotných, kteří s orgány provádějícími cenovou kontrolu spolupracují. Praxe, kdy kontrolní jízdu provedou externí pracovníci a jimi získané informace jsou použity ve správním řízení s osobou, jíž je porušení cenových předpisů kladeno za vinu, je (za předpokladu dodržení příslušných ustanovení správního řádu) v souladu se zájmem na dostatečném zjištění skutkového stavu věci. Informace získané touto cestou zásadně mohou být dostatečným podkladem pro uložení sankce podle zákona o cenách a obecně vzato je postup jejich získávání v souladu se základními principy správního řízení.*
11. Městský soud dospěl k závěru, že v projednávané věci bylo zajištění účasti pověřených přizvaných osob zcela na místě, neboť smyslem kontroly bylo zjištění objektivního skutkového stavu a takové informace mohly být zjištěny pouze za účasti osob, které nebyly žalobci známy jako osoba kontrolující. V kontrolním řádu nikde není stanoveno, že by přizvaná osoba mohla vykonávat svá práva vůči kontrolované osobě jen spolu s kontrolujícím, proto soud neshledal nezákonný postup, při kterém přizvané osoby prováděly kontrolní jízdu a při ní činily zjištění, ke kterým byly pověřeny. Z protokolu je patrné, že vlastní kontrolu prováděl kontrolující pracovník a to ještě za účasti Policie ČR a dalšího pracovníka Magistrátu. Nelze proto shledat důvodným ani tvrzení žalobce, že přizvané osoby nemohly provádět kontrolní jízdu a kontrolní nákup, protože tyto úkony mohl vykonávat pouze kontrolující. Jak již soud výše uvedl, k provedení dostatečně efektivní kontroly slouží právě možnost využití pověřených osob, které nejsou kontrolovanému známy, v důsledku čehož lze předpokládat, že kontrolovaná osoba o prováděné kontrole nebude vědět a zjištění budou zcela objektivní.
12. Důvodná není ani námitka žalobce, že mu nebylo předloženo pověření cestujících k provedení kontrolní jízdy, neboť pokud by se přizvané osoby před provedením kontrolní jízdy prokázaly pověřením, došlo by tím ke zmaření účelu prováděné kontroly. Žalobce navíc o předložení pověření přizvaných osob nepožádal ani po provedení kontrolní jízdy, a proto přizvané osoby nebyly povinny pověření kontrolované osobě předložit.
13. Ani námitka žalobce, že přizvané osoby neměly žádné konkrétní pověření k přizvání ke konkrétní kontrole žalobce, není důvodná, neboť ze správního spisu je patrné, že každá z přizvaných osob byla pověřením Hlavního města Prahy přizvána k účasti na kontrole. Z pověření je patrné, že přizvaná osoba byla oprávněna provádět kontrolní jízdy vozidly taxislužby i to, jaké úkony byla oprávněna v rámci této kontrolní jízdy provádět. Z logiky věci vyplývá, že pověření nemohlo být vystaveno na konkrétní jízdu, neboť v době vyhotovení pověření nemohl kontrolní orgán vědět, jaké konkrétní vozidlo a jakého konkrétního řidiče taxislužby bude kontrolováno a tedy ke které kontrole bude pověřená osoba přizvána.

14. Vzhledem k tomu, že soud neshledal, že by se žalovaný vůči žalobci dopustil nezákonného zásahu, žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto ve výroku II. rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. února 2018

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu